

Sagsbehandling i Fødevareregion og Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager.

Kære Eva Kjer Hansen

Jeg er desværre nødt til at henlede din opmærksomhed på sagsbehandlingen vedrørende klager over fødevareregionen og herunder også Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager.

Desværre fordi det i grunden er en meget lille og enkel sag, men den indikerer at der er noget fundamentalt galt med hvordan specielt fødevareregionen, men også sekretariat håndterer klagesager.

Det drejer som om hobbyfjerkræavlere, der har overholdt reglerne til punkt og prikke, der aktivt har medvirket til at stoppe udbredelsen af en anmeldelig sygdom, men som bliver straffet økonomisk for dette, helt i strid med reglerne. Dyr læge i Fødevareregionen, som ikke vil erkende en klar fejl, og endelig så er sagsbehandlingen i Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager også helt utilstrækkelig og ikke indenfor den tidsramme, du selv som minister har sat.

Den aktuelle sag tager udgangspunkt i at jeg engang i sommeren 2008 solgte nogle rugeæg til en bekendt. Hun var så uheldig på et senere tidspunkt at få hønsetyfus og da hun jo bla. havde fået rugeæg fra mig, så skulle der tages blodprøve af mine høns for at undersøge for hønsetyfus. Helt som forventet var der ikke hønsetyfus i min besætning. Men problemet starter med at i brevet fra fødevareregionen står:-

”Udgifter i forbindelse med undersøgelse af materiale indsendt til undersøgelse for afklaring om der findes smitte i besætningen betales af det offentlige. Alle andre udgifter er det offentlige uvedkommne”

Dette er lodret forkert og i strid med gældende lovgivning. Hønsetyfus er nemlig på en liste over sygdomme, hvor det offentlige skal afholde udgifterne til **udtagning**, indsendelse og undersøgelse af prøver og ikke som skrevet i brevet fra fødevareregionen kun udgiften til **undersøgelse** af prøverne. Dermed skal det offentlige også betale dyrlægeregningen for udtagnings af blodprøver og indsendelse mv. Dette gælder også **efter** konstatering af hønsetyfus, selv om der ikke var specifik mistanke om dette inden prøverne blev indsendt.

(Dette har Fødevarestyrelsen senere givet mig ret i, i et brev 10/11.2008)

Jeg ringer til dyrlægen fra Fødevareregionen og har i alt 3 telefonsamtaler med ham. I den første giver han mig ret i at de skal dække udgifterne til dyrlægeregningen også. I den næste telefonsamtale meddeler dyrlægen at loven er blevet lavet om flere gange (hvilket er korrekt) og at hønsetyfus nu er blevet nedklassificeret til en liste 2 sygdom. (hvilket er forkert). Han prøver at give indtryk af at det er meget kompliceret med disse mange ændringer i forhold til dengang bekendtgørelsen blev skrevet og han fastholder at det offentlige kun skal betale for undersøgelsen af prøverne og ikke udtagelsen af prøverne. Jeg undersøger nu sagen en ekstra gang og kan slet ikke få det til at stemme med dyrlægens udtalelser. Hønsetyfus er ikke blevet nedklassificeret, det var en anden sygdom (ILT) og dermed **skal** det offentlige dække udgifterne til udtagelsen af prøver. Jeg ringer derfor igen til dyrlægen og siger at han må have forvekslet sygdommene. Men dyrlægen er meget afvisende og fastholder at hønsetyfus ikke er nævnt i det bilag som bekendtgørelsen refererer til. Et bilag som i øvrigt slet ikke eksisterer længere, så dyrlægens udtalelser giver ingen mening.

Min bekendte, som jo havde hønsetyfus, er havnet i samme situation, nemlig at Fødevareregionen ikke vil betale for **udtagningen** af prøverne. Dette er også forkert for i og med at der **er** konstateret hønsetyfus, skal det offentlige betale. Hun ringer så til den dyrlæge i hendes Fødevareregion som

står for sagsbehandlingen men får samme svar som mig. At det offentlige ikke vil betale. Efter de oplysninger som jeg har, er 2 andre besætninger i samme sag blevet undersøgt for hønsetyfus og disse besætninger **har** fået dækket **alle** udgifter i denne forbindelse. Dette gør det endnu mere mærkværdigt at 2 får dækket alle udgifter, mens 2 andre ikke får.

Jeg indsender derfor en klage til Fødevareregionen, både på egne og på min bekendtes vegne. Fødevareregionen fastholder tilsyneladende deres afgørelse, idet klagen bliver sendt videre til Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager. Jeg har ingen mulighed for at afgøre om Fødevareregionen i det hele taget har behandlet sagen på ny eller "bare" sendt sagen videre til Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager, men i og med at Fødevarestyrelsen i et brev 10.11/2008 giver mig ret i, så indikerer det at der ingen genoptagelse i Fødevareregionen er sket.

Jeg modtager så et brev fra Sekretariatet, hvor de meddeler at de forventer at kunne træffe afgørelse i løbet af 3 mrd. I mellemtiden modtager jeg så ovennævnte brev fra Fødevarestyrelsen, som giver mig fuldstændig ret og modsiger dyrlægen fra Fødevareregionen. Jeg citerer fra brevet:-

"indebærer at Fødevarestyrelsen afholder udgifterne til udtagning, indsendelse og undersøgelse af prøver, der er foreskrevet eller påbydes udtaget ved mistanke om eller efter konstatering af bl.a. hønsetyfus"

Dermed er der ingen tvivl længere. Det offentlige **skal** betale **hele** dyrlægeregningen. Dette meddeler jeg Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager og forventer at de nu straks kan afgøre min klage. Det må jo på baggrund af brevet fra Fødevarestyrelsen være en formssag.

Men jeg hører ingenting og da der nu er gået mere end 3 måneder efter at jeg indsendte klagen, så kontakter jeg Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager. Efter et par forgæves forsøg, så lykkes det endelig at komme i kontakt med den person som behandler sagen. Her er svaret på min forespørgsel om hvorfor sagen ikke er afklaret endnu,

- At der ikke er gået 3 måneder og den tidsfrist intet betyder.
- At sagerne bliver behandlet i den rækkefølge de kommer ind.
- At han ikke kan sige noget som helst om hvornår den bliver behandlet fordi de har 180 sager liggende.

Så nu står jeg altså mere end 3 måneder senere og har stadig ikke fået afklaret denne sag, som i bund og grund stammer fra en dyrlæge i fødevareregionen som ikke ville indrømme en fejltagelse. En fødevareregion som åbenbart sender klager videre til Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager uden at behandle dem igen som de skal og et Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager som er voldsomt overbebyrdet med sager, og at der ikke er afsat nok ressourcer til de klager som Sekretariatet får. Det sidste kan hænge sammen med at Fødevareregionen ikke genoptager klagerne og vurderer dem på ny som de jo burde.

Jeg vil i den forbindelse gøre opmærksom på et svar fra din side fra november 2008 ("Malaco"-klagesagen), hvor du skriver at

"I overensstemmelse med Fødevareministeriets "Klare mål" er det Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklagers målsætning at besvare klagerne inden for 3-6 måneder afhængig af sagens kompleksitet.[..]Der er derfor allerede opmærksomhed på sagsbehandlingstiden, hvorfor det ikke på nuværende tidspunkt er nødvendigt med nye initiativer."

Dette hænger ikke sammen med de informationer som jeg fik af min samtale med medarbejderen fra Sekretariatet for Fødevare- og Veterinærklager, han gav klart indtryk af at de havde alt for

mange sager og ikke kunne behandle selv helt ukomplicerede sager indenfor 3 måneder.

Jeg vil derfor opfordre dig til at kigge på både Føderegionernes klagehåndtering, om hvor mange sager de egentlig genoptager og indskærpe overfor dem at klager **skal** vurderes inden de sendes videre.

Derudover så bør det åbenbart også igen vurderes om de ressourcer der er afsat til Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager er tilstrækkeligt.

Jeg har 4 uger til at indsende en klage over Fødevarerregionens afgørelse, men det offentlige kan åbenbart trække selv helt ukomplicerede sager i en uendelighed. Det ville være rart med en fast tidsfrist for den slags sager. Eksempelvis hvis det ikke er afgjort inden 3 måneder, så har klageren ret. Mon ikke dette kunne sætte lidt skub i tingene og få Fødevarerregionen til at overveje hvilke klager de sender videre til behandling...

Til sidst så vil jeg minde om at hele dette er sat i gang, fordi en dyrlæge i Fødevarerregionen ikke var i stand til at indrømme sin fejltagelse og ændre en forkert afgørelse. Denne sag burde aldrig være kommet så langt, og havde heller ikke gjort det hvis dyrlægen havde rådført sig med eksempelvis Fødevestyrelsen, jævnfør deres skrivelse af 10.11/2008. Jeg vil derfor anmode om at du indskærper overfor Fødevarerregionen at gældende lovgivning skal overholdes, at det er helt i orden at lave fejl, men at det absolut ikke er i orden at prøve at dække over fejl ved at komme med urigtige oplysninger.

Jeg har med vilje udeladt navnene på de pågældende dyrlæger.

Dette er også sendt til Fødevareudvalget til orientering

Med venlig hilsen

Finn Jensen